

Scénář – Olga Šišková

1. vstup

Paní učitelka Olga Šišková se narodila 25.2.1967. Ve svém vyprávění vzpomíná na své dětství a školní docházku za doby komunismus.

“Velkou přestávku jsme trávili korzováním na chodbě. Nechodili jsme ven, museli jsme korzovat. Nejezdili jsme na žádný výlety. Na školu v přírodě, to minimálně. Já si pamatuju, že jsme měli vyjet v páté třídě na školu v přírodě a byla zrušena, protože tam byla žloutenka a žádný jiný termín jsme neměli, ani nikdy jindy jsme nevyjeli.”

2. vstup

Poznávat zajímavé věci však měla možnost paní Šišková v turistickém oddílu pod tělovýchovnou jednotou Malešice. Tento oddíl oproti organizaci Pionýr představoval více svobody, než se dalo v té době čekat.

“Tenhle ten turistický oddíl nebyl nic jiného než takový tajný skautský oddíl, protože ti vedoucí, kteří tam byli, byli skautští vedoucí, kteří nesměli provádět tu skautskou činnost. Tak přejmenovali oddíl.”

3. vstup

Po střední škole narazila však na pravidla tehdejšího režimu, která ovlivňovala každodenní život všech.

“Neexistovalo, v té době, aby někdo byl nezaměstnaný. Všichni jsme museli mít nějaké zaměstnání. Po ukončení střední školy jsem chvíli pracovala, než jsem začala studovat vysokou školu. Takže jsem taky rok učila neaprobovaně, zase na Praze 10. A taky jsem uklízela.”

4. vstup

Lásku k cestování a pohybu v přírodě si paní Olga zachovala i nadále, i když i tu režim omezoval.

“Měla jsem i partu lidí, s kterou jsem jezdila na víkendové akce. V létě jsme jezdili tam, kam jsme mohli, protože v té době se nemohlo jezdit po západní Evropě, takže jsme jezdili na Slovensko nebo Rumunsko.”

5. vstup

Jako vysokoškolská studentka se účastnila demonstrací Sametové revoluce a sama je hrdá, že mohla demokracii pomoci.

“Protože jsem se zapojila do stávkového výboru a pomáhala jsem tisknout letáky, roznášet letáky. Pamatuju si, že jsem byla ve Strakonících. Tam jsem se postavila před výrobu motocyklů a měli jsme letáky a rozdávali jsme je lidem, co opouštěli podnik.”

6. vstup

Poselství paní Olgy Šiškové reflektuje její životní zkušenosti s komunistickým režimem.

“Respektovat ty druhý. Vážít si toho, že se člověk má dobře. Aby nikdy nedopustili, že ten druhý Vás začne ovládat, začne říkat, co máte dělat, jak se máte chovat. Aby lidé používali svoji vlastní hlavu a hlavně svůj logický úsudek. Aby se lidé vzdělávali, protože jenom hloupý člověk se dá lehce zvládnout.”